

Ansgars- bladet

25. årgang – Nr. 4 – September 2007

Udgivet af Morsø Frimenighed – www.morsoefrimenighed.dk

Høduft

Lukas 10, 38-42

"Pludselig opfyldtes luften af en duft, som vi straks alle genkendte. Det var lugten af det friskslagne hø, som blev båret ud til os fra de elskede danske strande".

Sådan skriver kaptajn Bille i sin protokol om Galatheas position vest for Hanstholm den 22. august 1847.

Godt to år tidligere var korvetten Galathea med 231 mand ombord sejlet fra Danmark på en rejse jorden rundt. 107.000 km og mange storme senere vender skibet hjem med sin last af videnskabeligt materiale, med vidunderlige tegninger, med erindringer om fjerne folk og kulturer og med den erfaring, at et skib er et spejl af den store verden.

Strid og misundelse hersker også på et skib og bliver forstærket af, at pladsen der er trang.

Så efter de to år, den første Galatheaekspedition varede, er der en stor længsel efter at komme hjem, og det første sanseindtryk, deltagerne møder er høduft, der med den østlige vind bæres ud til skibet vest for Hanstholm.

"Pludselig opfyldtes luften af en duft, som vi straks alle genkendte. Det var lugten af det friskslagne hø, som blev båret ud til os fra de elskede danske strande".

Så er de hjemme, lugtesansen har hjulpet dem på vej. Det er høst, de får i næsen – det samme som Johannes V. Jensen ca. 75 år senere beskriver sådan i "Hvor smiler fager den danske kyst", den fineste fædrelandssang, vi har:

*"Der driver høduft med krydret vind.
Igennem engen en å sig slynger.*

*Og lærken ringer skærsommer ind,
mens vilde blomster ved grøften gynger.
Gravhøje kroner
det grønne land.
Hvor skønt fortoner
Sig sø og strand!"*

"Der driver høduft med krydret vind" – kan det siges tydeligere, hvor meget lugtesansen betyder, når vi skal genkende noget og forstå noget.

Vi laver ganske vist ikke længere hø, så vi med helt samme mening kan synge "Der driver høduft med krydret vind". Nu høster vi græsset på en anden måde, som lugter anderledes, men også den lugt forbinder vi med høst.

Lugt, syn og hørelse, ja, også følesansen, bruger vi, når vi skal beskrive og fastholde virkeligheden.

Byg, der høstes knitrende tørt, lugter på sin helt specielle krydrede måde, der gi'r let til nysen. Hvede, der høstes efter at være dænget til af regn i ugevis, spreder også en krydret lugt, men mere tung og jordslået.

Og sådan har vi vore sanseindtryk, der knytter sig til græs og korn, til æbler og blomster, til bær og blomster – alt minder om høst. Det, der blev plantet og sået på marker og i haver, blev til mange fold og blev hentet ind, så mennesker og dyr kan leve af det.

De fleste af os lever ganske vist ikke af landbrug mere. Engang stod der i geografibøgerne, at Danmark var et landbrugsland, og alle der læste det vidste, hvad det betød: at det var landets hovederhverv, der beskæftigede flest

mennesker og tjente flest penge hjem til landet.

Senere stod der, at Danmark var et industrisamfund - vægten var flyttet til andre erhverv beskæftigelsesmæssigt og indtjeningsmæssigt.

Nu lever og arbejder vi i det såkaldte videns- og IT-samfund, hvor højt specialiseret viden er ryggraden i et erhvervsliv, der virker i globaliseringens tidsalder, hvor "markedet" flytter arbejdsopgaver hen til steder i verden, hvor omkostningerne er lavest.

Hvordan man skal finde sine ben i sådan er verden, er ikke til at sige. Det er fristende at sige, at det var bedre i gamle dage. Men det er sikkert ikke rigtigt - for i gamle dage var der stor klasseforskel, fattigdom, fysisk nedslidning og tidlig død - fordelene ved "gamle dage" sammenlignet med nutiden er, at de gamle dage kan overskues, fordi de er forbi. Nutiden er uoverskuelig, fordi vi er midt i den, derved er den netop nutid, og derved giver den anledning til bekymring om, hvad der er det rette at gøre, og hvad meningen egentlig er.

Sådan som også dagens evangelium om Marta og Maria taler om dét, vi kender allerbedst: bekymringen.

Der er i fortællingen en tydelig modsætning mellem de to søstre. Vi kender dem begge og det, de står for. Men vi kender også livet godt nok til at vide, at vi ikke bare kan fremhæve den ene og bebrejde den anden. Så enkelt er det ikke.

Fortællingen om Marta og Maria spænder over nogle modsætninger, der findes i ethvert menneske. De er begge grebet af at ville gøre kun ét, det ene fornødne. Men det bliver tydeligt, at det ene fornødne bestemmes af situationen, og i den situation valgte Marta forkert. Hun troede, at der var noget, der var vigtigere, end at være i vor Herres nærhed.

Vorherre siger ikke, at vi ikke skal sørge for det praktiske og påtrængende - hvis ingen gjorde det, var der jo ingen, der fik høstet og ingen, der fik mad.

Jesu svar til Marta, at hun gør sig bekymring og uro om mange ting, så hun glemmer det ene fornødne - det som går forud for alt andet - er ikke en nedvurdering af Marta arbejde. Jesus nedvurderer aldrig nogen, og han lader aldrig hånt om de bekymringer, som mennesker har.

Han helbredte de syge og mættede de sultne, men han siger ikke, at det eneste nødvendige er at være rask eller at være mæt eller at have en sund økonomi, for det ville jo betyde, at vi skulle rette al vor opmærksomhed mod netop det, og det ville for alvor være at gøre sig bekymring og uro om mange ting.

Derimod talte Jesus om, at Guds rige var kommet nær. Den gode del er, at Gud er til, og at Gud er nær.

Uroen og bekymringen kommer af sig selv, uden at vi gør noget til det - og enhver ved, hvor svært det er at sige til sig selv: Nu vil jeg ikke være bekymret mere.

Også Guds nærhed kommer uden at vi gør noget til det. Alligevel er det på en helt anden måde. I bekymringen og uroen er vi splittet i en masse planer for, hvad vi skal gøre for at overvinde den bekymring og uro, som trænger sig ind på enhver. Det er anderledes med Guds nærhed. Den trænger sig ikke på, den er en indbydelse. Bekymring og uro er som døre, der smækker i, så vi spærres inde. Guds nærhed er en dør, der er åben. Den er altid åben, selv om alle andre døre er lukkede.

Den gode del er det gudsrige, som er kommet nær i Jesus selv.

Dén gode del har Maria valgt, alt andet kommer bagefter og skal ses i forhold til den - ligesom vi i Fadervor nævner Gud før vi beder om det, vi mangler. "Fader vor, du som er i himlene, helliget vorde dit navn, komme dit rige, ske din vilje - sådan siger vi inden vi kommer det det, der bekymrer: giv os i dag vort daglige brød. Og på den måde siger vi, at vi ikke lever af vor egen aktivitet og indsats, men af Guds kærlighed.

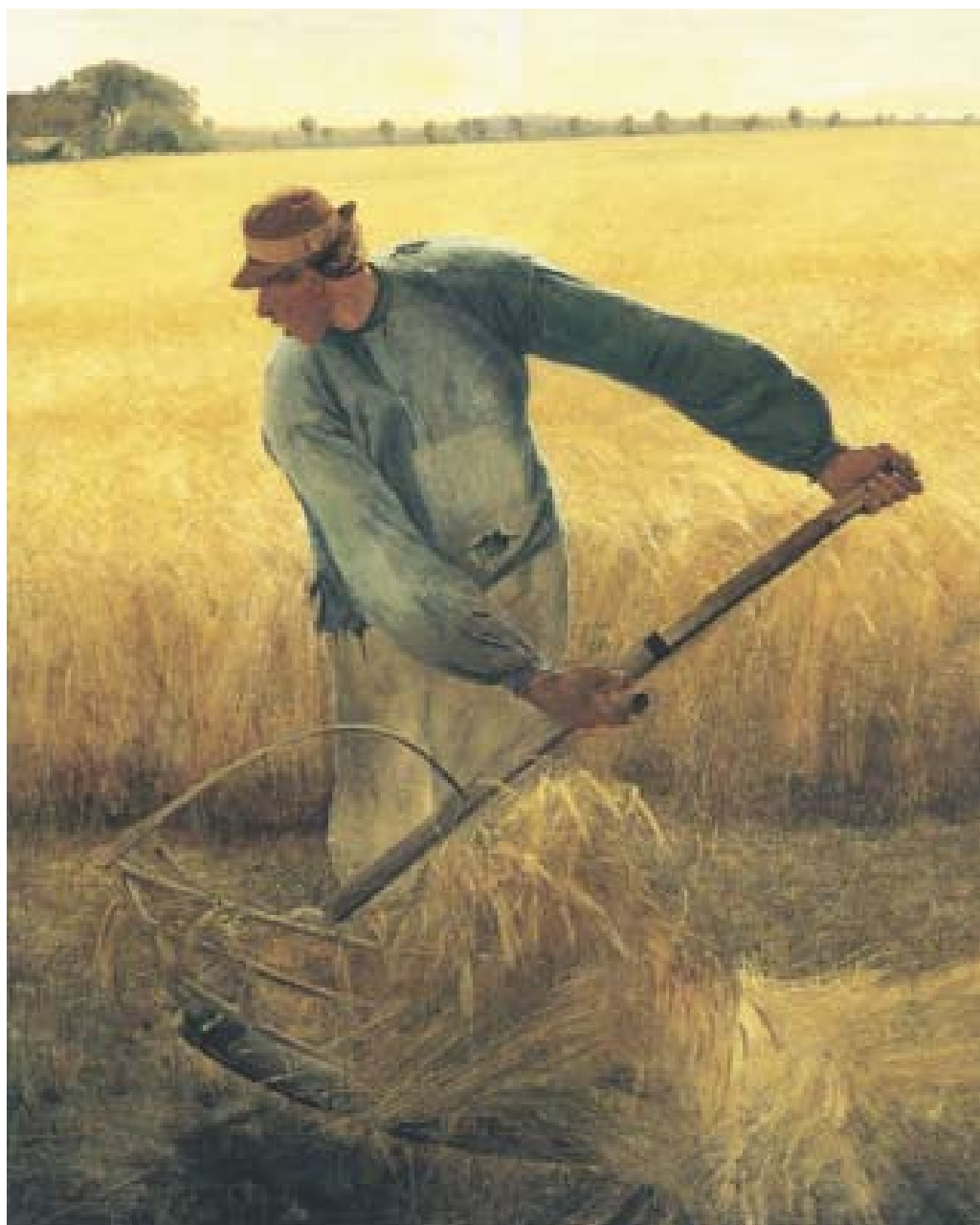
Vorherre kom til både Marta og Maria med dét glædelige budskab, og han kom til hver enkelt af os med det samme budskab, da vi blev døbt og blev Guds børn.

Vi lever ikke af vor egen aktivitet eller af vor egen gode vilje, men af Guds kærlighed. Det er hvad evangeliet i dag forkynder.

Og derfor synger vi om høsten, der er kommet i hus:

"..
*Hvad magted jeg vel,
om du ej gav held?
Det vokser jo, medens vi sover."*

Amen

L. A. Ring (1854 - 1933): I høst

Tehusene 1885. Olie på lærred 190,2 x 154,2 cm. Statsministeriet, deponeret på Statens Museum for Kunst.

Frihed for Loke såvel som for Thor!

Per Fisker, Ryslinge

– præst i Morsø Frimenighed 1965 – 1973.

De ord er for de fleste af os selve indbegrebet af Grundtvigs frihedssyn. Ordene er et citat fra det "Rim-Brev til Nordiske Paarørende", som er indledningsdigt i "Nordens Mythologi af 1832" af Grundtvig. Det er ikke hele digtet, som er lige aktuelt i denne sammenhæng, men først og fremmest det 7. og sidste afsnit. Det afsnit, som begynder med "Ja, I sønner af kæmpe-æt!", og som anføres som afslutning på denne artikel.

Men først vil vi tolke, hvad der ligger i denne sidste del af Grundtvigs digt; for det siger meget mere om, hvad han forstod ved frihed og frisind - og det gør det langt bedre end mange og lange og lærde udredninger. Digtet er i år præcis 175 år gammelt; men det er *forunderligt aktuelt netop i vores tid* - er der noget, vi har brug for i dag, så er det Grundtvigs frihedssyn!

Grundtvigs udgangspunkt er, at vi *mennesker er forskellige*. Det er der jo også mange andre, der mener; men mens mange forstår forskellighederne som udelukkende baseret på tilfældigheder og forskellige kulturelle omstændigheder, er forskellene for Grundtvig noget fundamentalt ved os, både som enkeltmennesker og som folk. Det vil altså sige, at for Grundtvig er *forskelligheden ikke bare udgangspunktet*, men også endepunktet. Forskellighederne skal hverken *bagatelliseres* eller *ophæves*, men skal netop *respekteres*.

For de franske 1700-tals-filosoffer, hvis tanker ligger bag megen moderne forståelse af begrebet *tolerance*, er forskelligheden også udgangspunktet; men for dem bunder forskelligheden egentlig kun i *fordomme*, som igen beror på, at vi endnu ikke har tænkt dybt nok, så at vi er blevet hængende i de mer eller mindre tilfældige ydre omstændigheder. For *dybest nede* - helt nede på bunden - *er vi i virkeligheden ens*. Med andre ord: alle religioner, alle moralopfattelser, alle retsopfattelser er *dybest set ens hos alle mennesker*, og det vil også vise sig, når vi engang virkelig får tænkt tingene dybt nok igennem. Derfor består *tolerance* først og fremmest i *tålmodighed*: giv tid og lad være med at prøve at forcere noget igennem, så skal vi nok alle sammen til sidst ende i *den store naturgivne harmoniske enighed!*

For Grundtvig derimod hører forskellighederne med til *skabelsens orden*, samtidig med, at han fuldt

ud fastholder ligeværdigheden og jævnbyrdigheden, så at hans tanker ikke fører til racisme. Og netop, fordi det forholder sig sådan, at "*slagne vi er over hver sin læst*" og derfor er lige så forskellige som håndskomagerens mange sko, derfor er *frihed til forskellighed* det, vi frem for alt andet har brug for.

Men det er vigtigt at forstå, hvori denne frihed består, og hvori den ikke består. For sådan som der ofte tales om frihed i dag, bliver friheden både for meget og for lidt. Hos Grundtvig er der *ikke* tale om en "*frihed*" til at *ødelægge* og *slå ihjel* - det er jo det, "*friheden*" består i for ild og vand og pest og sult og ødelæggelse, altså alt det, som netop kendetegner **Fenrisulven**. Men friheden er derimod altid *frihed for ordet i åndens verden* - det, som han kalder "*tanke*ns og troens og vidskabens land". Med andre ord drejer det sig for Grundtvig om *åndsfrihed* inden for de tre områder: *tankefrihed*, *trofrihed* og *ytringsfrihed*. Friheden gælder derimod ikke den såkaldte "*frihed*" til at gøre ondt og lægge øde - det vil være for meget! I stedet siger han: "*Bundet kun være det glubende dyr, / som i sit svælg vil det ædle begrave!*" - dvs. *Fenrisulven*.

Altså: "*frihed for alt, hvad det stammer fra ånd!*" Og det gælder også over for *Loke*. For ganske vist er Loke af jættestæ; men han har engang indgået en pagt med aserne. Og det gør en afgørende forskel: hvis Fenris får sin mund fri, bruger den friheden til at bide og ødelægge - det véd ikke mindst *Tyr* kun alt for godt, han, som mistede sin højre arm i Fenrisulvens gab! Men mens Fenris bruger sin mund til at *bide* og *rive ihjel*, så bruger Loke derimod sin mund til at *tale* med. Derfor lyder Grundtvigs parole: "*Frihed lad være vort løsen i Nord, / frihed for Loke såvel som for Thor!*" Og heri er altså netop ikke indbefattet nogen frihed for Fenris, men kun for Fenris' far, Loke. *At give Fenris friheden, det er at slippe Ragnarok løs*: "Kalde det frihed kun hvo, som har lyst / Fenris at løse til Ragnaroks-dyst, / når dog ej Fenris, men faderen kun / vinder forlov til at bruge sin mund!"

Ligesom aserne bruger Loke altså munden til at tale med; men Loke tænker og taler anderledes end aserne - han er *fornuftens* og *egenmyttens rationelle stemme*. Friheden gælder altså ikke bare de rigtige meninger og de politisk stuerene synspunkter - det vil være for lidt, og den "*frihed*" er ikke ret meget værd! *Friheden er også frihed netop for de "forkerte" meninger*, som hverken er stuerene eller politisk korrekte - vel at mærke, så længe munden alene bruges

til at tale med og ikke til at *bide og rive ihjel!* Det er just deri, friheden består.

Den frihedsforståelse kan nok være en overvejelse værd i en tid, hvor vi er tilbøjelige til at søge den nemme løsning ved gennem anti-diskriminationslovgivning slet og ret at forbyde og dermed *diskriminere de "forkerte" meninger!* Heroverfor står Grundtvigs klare holdning: "*Fri være Loke som Brage og Thor! / Jætter kun fængsler det vingede ord*" - dvs. det er kun jætter, der kan finde på gennem forbud at ville bekæmpe de "forkerte" meninger. I øvrigt udryddes de slet ikke på den måde, de forsvinder bare fra overfladen og "går under jorden", fordi de nu ikke længere må ytre sig åbent.

Endnu én afgørende ting hører med i Grundtvigs frihedssyn: friheden er hos ham ikke begrundet i *dovent fredsommelighed og overbærende tolerance*, men derimod i, at *hvad der er af ånd*, det kan kun udfoldes og vinde skikkelse i frihed - at ville tvinge til sandhed fører kun til hykleri, sandheden kan alene vinde skikkelse ved ordets magt (sindbilledligt udtrykt ved Thor, hvis våben er hammeren, ordets sindbillede): "*Frihed for alt, hvad der stammer fra ånd, / som ikke ændres, men arges ved bånd, / virker skinbundet det værste i løn, / tæmmes alene ved Thor-karmens døn!*" Hvis vi med Grundtvig ikke bare tager udgangspunkt i *forskelligheden*, men *respekterer den i stedet for at søge at ophæve den*, så må der nødvendigvis også være frihed til, at de forskellige syn og opfattelser prøves af på hinanden i en fri og åben kappestrid om, hvad der er sandhed - og det vel at mærke for selve sagens skyld!

Og i denne frie og åbne kappestrid om, hvad der er sandhed, er *Loke og al hans klogskab og drillende og spottende vid* slet ikke ødelæggende for aserne som de kampguder, de er (i modsætning til vanerne, der er naturguder), tværtimod *vækkes de* derved af *søvn og dorskhed* og provokeres til vågen kappestrid - *uden den provokerende Loke ville aserne formentlig falde i søvn og snorksove*, og det må vel siges at være selvmodsigende, netop for kampguder! Sådan er der - også i dag - direkte brug for Loke og hans æggende og provokerende fornuftssynspunkter, hvad enten de er stuerene og politisk korrekte eller ej. Ikke som en indrømmelse til tolerancens skjulte forudsætning, at der nok dybest set ikke er nogen afgørende forskel på Loke og Thor, men *fordi sandheden fordrer frihed*: "*Fri være Loke som Brage og Thor! / Jætter kun fængsler det vingede ord, / kampguder alle, som drilles ved vid, / vækkes af dvale til sejrrig strid!*"

"**Lad os ej strande på særhedens skær**", siger Grundtvig endelig. Altså: lad ikke den kendsger-

ning, at vi er født / skabt forskellige, slagne over hver sin læst, forlede os til at ville have nok i os selv; lad os ikke falde for den misforståelse, at det: *at være sig selv* er det samme som: *at være sig selv nok*; lad ikke glæden over, at vi har hjemme et sted og hører til et folk, forvrænges til selvgod nationalisme, der ringeagter andre folk. For hver gang "*særheden*" - dvs. *det særlige og enestående, forskelligheden, individualiteten* - bliver til *selvtilstrækkelig individualisme*, er der sket en forvrængning, så at vi er strandet på særhedens skær; men hvis vi i frygt for at være os selv nok helt opgiver at være os selv, og i frygt for at være nationalist kaster vrag på vort eget folk, så er vi strandet på det samme særhedens farlige skær, bare fra den anden side.

Begge dele undgår vi alene ved i frihedens navn at holde os til ordets og åndens våben, så at tvang kun anvendes over for den *Fenris*, der *ikke taler, men bider og ødelægger*:

Derfor, I ædlinger! fjerne og nær,
lad os ej strande på særhedens skær,
men kun bestride med ord og med ånd,
hvad ej kan røres og gribes med hånd!
Bundet kun være det glubende dyr,
som i sit svælg vil det ædle begrave!

Møder i præstegården

Tirs. 23/10: "I Danmark er jeg født" - en dokumentarfilm om **danskerne dialekter**. Indledning v. Erik Overgaard, Øster Jølby

Tors. 15/11: Arkitekt, landsbyforsker, lektor v. Aalborg Universitet **Jørgen Møller**: "Landsbyer og landsbyliv under pres. Udvikling eller afvikling!" *Hvad sker der ude på landet i disse år, hvor landbokulturen og landbruget er under omstilling, og hvilke tendenser kan anes i krystalkuglen? Hvor er vore mange landsbyer på vej hen? Vil nogle landsbyer blive "Taberlandsbyer og vil andre blive "Vinderlandsbyer", og skal nogle af dem lige frem nedlægges?*

Ons. 12/12: Adventsmøde - **Kirsten D. Overgaard**, Øster Jølby: "En andelsbonde i det 20. årh." En fortælling om de ideer og personer, der var tovholdere i en landbo-kultur, som nu er under forandring. Alt for at fastholde sammenhængen mellem det, vi er kommet af og har at leve op til.

Møder i præstegården - fortsat

Tirs. 19/2: Sognepræst **Troels Laursen**, Ullits, og tidl. skoleinspektør **Samuel Frederiksen**, Hvalpsund: "Et Jeppe og Johannes show" - en musikalsk rejse med sange og oplæsning og fortællinger og biler om de to jyske tenorer Jeppe Aakjær og Johannes V. Jensen.

Tors. 27/3: Valgmenighedspræst **Kurt V. Andersen**, Bøvling: "Glæden ved det foreløbige" - om Tage Skou-Hansens roman "Den hårde Frugt".

Møderne begynder kl. 19.30.

Der serveres kaffe og te til medbragt brød.

Studiekreds:

Filmen – nutidens kunstart

v. Erik Overgaard

Vi mødes i konfirmandstuen **alle dage kl. 19**. Efter en kort indledning ser vi filmen på stort lærred og med god lyd. Nogle har måske set én eller flere af filmene, men vil gerne se den igen og drøfte filmen med andre.

Efter filmen drøfter vi det billede af mennesker og begivenheder, vi har fået indblik i.

Medbring selv kop og brød, så laver vi kaffe og te.

Ons. 3/10: "**Drømmen**" (dansk) – En fortælling om en 12-årig drengs møde med brutalitet, ømhed og svigt – skolens lille verden som billede på den store verden. Baseret på instruktøren **Niels Arden Oplevs** barndoms erindringer fra Himmerland.

Ons. 31/10: "**Salmer fra Køkkenet**" (svensk-norsk) – Ironisk, grotesk beskrivelse af 1950'ernes optagethed af modernisering og rationalisering. Nogle afsides boende norske ungkarle skal medvirke i udviklingen af det mest rationelle køkken, men det går helt anderledes end forventet. En fortælling om ensomhed og venskab.

Ons. 28/11: "**Fanny og Alexander**" (svensk) – En fortælling om ømhed og kulde, festlighed og indeklemthed, glæde og raseri, et overdådigt borgerhjem og en puritansk præstegård – de to søskende,

Fanny og Alexander, er vidner til de voksnes modsætningsfyldte liv, som de selv hvirvles ind i. Delvis baseret på instruktøren **Ingmar Bergmans** barndoms erindringer.

Ons. 16/1: "**Heftig og begejstret**" (norsk) - I den lille nordnorske fiskerby finder man Berlevåg Mannskor, der på alle tider af året stiller op ved havet og synger – i sol, sne, regn og blæst. Vi følger mændene i løbet af et år, både privat og som en del af koret, der sammen tager på en tur til Murmansk.

Ons. 6/2: "**Der Untergang**" (tysk) - Filmen handler om *Det tredje riges undergang*. Handlingen er samlet om 12 dage fra Hitlers fødselsdag den 20. april 1945 til Berlin kapitulerer til Den Røde Hær d. 2. maj. Fortællingen følger to hovedlinjer. Den ene foregår nede i førerbunkeren. Den anden linje i historien fortæller om situationen på gadeplan i Berlin, mens forsvaret og civilisationen bryder sammen.

Ons. 27/2: "**De Andres Liv**" (tysk) - Østberlin, november 1984. Fem år før murens fald holder regeringen DDRs befolkning i et jerngreb med kontrol og overvågning. Den parti-loyale Stasi-agent Wiesler får til opgave at overvåge en frittænkende forfatter og hans kæreste.

Men under overvågningen fascineres han mod forventning af den frihed, han får indblik i, og et meget farligt spil begynder at tage form.

Møde for konfirmandforældre

tirsdag d. 6. november kl. 19.30

Konfirmandforberedelsen begyndte d. 21. august med 16 konfirmander.

I den anledning indbydes forældrene til møde i konfirmandstuen, hvor jeg vil lægge op til en snak om "Tro og viden".

Der serveres kaffe og te til medbragt brød.

Jennifer Rose i Ansgarskirken

Koncert tirsdag d. 13. november

Ved koncerten kommer den amerikanske sangerinde med danske aner, Jennifer Rose, med sin store stemme, sin guitar og sin dulcimer – et strengeinstrument, som bruges i Kentucky, hvor Jennifer Rose kommer fra. Sangene er præget af, at julemåneden nærmer sig. Der er således tale om en tidlig julekoncert.

Karen Vestergaard, Glyngøre, spiller selvstændige orgelstykker og accompagnerer fællessangene.

Morsø kirkehøjskole

Morsø Kirkehøjskole begynder på sin 20. sæson *onsdag d. 26. sept. kl. 10* i Nykøbing Kirkecenter, Kirkegade 2.

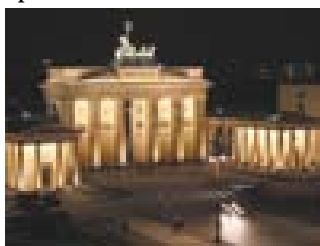
Morsø Kirkehøjskole tilbyder i efteråret 2007 og foråret 2008 undervisning hver onsdag. Kl. 10 – 12: foredrag, kl. 12.30 – 13.30: studiekreds.

Program for efteråret lægges frem i kirkerne på Mors og fås på kirkehøjskolen og hos undertegned.

Rejse til Berlin

Man. 21. – lør. 26. april 2008

Som oplyst på årsmødet i maj arrangerer vi i foråret 2008 en rejse til den tyske hovedstad, Berlin. Afstanden fra Padborg til Berlin er 430

km. Rejsen foregår med bus, som vi har til rådighed til udflugter i Berlin. Der er dansk rejseleder på hele turen.

Vores rejsearrangør er Thy Rejser/Tiger Rejser. For at turen kan gennemføres, skal vi være minimum 25 deltagere. **Pris** pr. person ved indkvartering på dobbeltværelse: v. 25 deltagere: ca. 5200 kr., v. f.eks. 35 deltagere: ca. 4600 kr. Enkeltværelsestil-læg: 1375 kr.

Prisen skal ses i sammenhæng med, at rejsen varer **6 dage**, at opholdet er med *halvpension* fra første dags aften til sidste dags morgen. Endvidere har vi valgt et **godt og centralt beliggende hotel**.

For at få afklaret om der er interesse for en Berlin-tur indbyder vi til **orienteringsmøde** i konfirmandstuen **tirsdag d. 2. oktober kl. 16.30**. Her vil vi orientere om tilmeldingsfrist, betaling, forsikring m.v. og naturligvis om turens program.

Hen på vinteren planlægger vi at lave et par orienteringsaftener, hvor vi hører nærmere om Berlins historie, om det moderne Berlin og introducerer nogle af de vigtigste steder vi skal besøge.

Kirsten og Erik Overgaard

Dåb – bryllup - begravelse

Dåb

11/3: **Nicklas Agerbo Rughave**
s. af Jane Rughave og Allan Agerbo Nielsen, Aalborg Ø.

- 22/4: **Kamma Krogh Andersen**
d. af Merete Krogh- og Morten Futterup Andersen, Nykøbing M.
- 3/6: **Anja Coco Vollstedt Christensen**
d. af Gitte Christensen og Ralph Vollstedt, Bjergby
- 10/6: **Nanna Holbæk Dalgaard**
d. af Malene Dalgaard og Peter Holbæk Andersen, Ø. Jølby
- 1/7: **Helene Karsbek Andersen**
d. af Anne Marie Karsbek- og Claus Storgaard Andersen, Bjergby

Bryllup

- 4/8: **Henriette Jakobsen og Christopher O'Shea**, Irland
- 8/9: **Malene Dalgaard og Peter Holbæk Pedersen**, Ø. Jølby

Begravelse

- 8/3: **Poul Kristian Bovbjerg**, Ikast, 75 år
- 5/5: **Per Berthold Ørnstrup**, Hvidbjerg, 77 år
- 29/6: **Inge Katrine Sams**, Ø. Jølby, 82 år
- 2/7: **Kristian Vendelbo**, Vejerslev, 97 år
- 19/7: **Jens Sandal Pedersen**, Ø. Jølby, 76 år
- 24/7: **Hans Kristian Svenningsen**, Erslev, 90 år

Efterårsmøde i Det Ottekantede Forsamlingshus, 6. – 7. oktober 2007

Lørdag 6/10

Kl. 14.00: Forfatter, tidl. højskoleforstander **Niels Højlund**, Hovedgaard: *"Demokratiet – hvad kan vi forvente os af det?"*

Kl. 15.00: Kaffepause

Kl. 15.30: **Niels Højlund: "Højlunds Forsamlingshus"** - debat med udgangspunkt i foredraget

Søndag 7/10

Kl. 10.00: Gudstjeneste i Ansgarskirken, Øster Jølby v. **Erik Overgaard**, Øster Jølby

Kl. 14.00: Biskop **Elisabeth Dons Christensen**, Ribe: *"Hold af, hold ud, hold fast!" - om det vanskelige ægteskab*

Kl. 15.00: Kaffepause

Kl. 15.30: Musiklærer **Christian Dyrst**, Ollerup: *"Ind i den blå" - Den nye Højskolesangbog i sang og fortælling.*

Menighedsrådet:

Flemming Krog, formand, Karetmagervej 17, Vodstrup, 7900 Nykøbing M.

E-mail: fl.krog@mail.dk

Egon Vestergaard, næstformand, Lyngvænget 69, Glyngøre

Poul K. Heide, kirkeværge, Solbjergkær 11, Solbjerg, 7950 Erslev

Elly Bobbjerg, Engen 2, Ø. Jølby, 7950 Erslev

Gunnar J. Bæk, Engen 11, Ø. Jølby, 7950 Erslev

Elin H. Krarup, Annettesvej 4, Solbjerg, 7950 Erslev

Hanne Nørgaard, Næssundvej 341, Hvidbjerg, 7960 Karby

Kristian H. Ringgaard, Lillerisvej 13, Fredsø, 7900 Nykøbing M.

Maybritt Aacmann, Kr. Koldsvej 11, Øster Jølby, 7950 Erslev

Tlf. 97 72 43 87

Tlf. 97 73 16 96

Tlf. 97 74 12 01

Tlf. 97 74 00 38

Tlf. 97 74 16 09

Tlf. 97 74 14 16

Tlf. 97 76 22 22

Tlf. 97 76 10 29

Tlf. 97 74 17 52

Præst: Erik S. Overgaard, Præstbrovej 347, Ø. Jølby, 7950 Erslev

E-mail: erik@keovergaard.dk

Tlf. 97 74 10 14

Kasserer/

forretningsfører: Elin og Svend Krarup, Annettesvej 4, 7950 Erslev

Tlf. 97 74 14 16

Organist: Karen Vestergaard, Lyngvænget 69, Glyngøre, 7870 Roslev

Tlf. 97 73 16 96

Kirkesangere: Jens Borg, Kæret 5, Ø. Jølby, 7950 Erslev

Tlf. 97 74 10 38

Hans Jørgen Jakobsen, Skolebakken 64, Sundby, 7950 Erslev

Tlf. 97 74 60 12

Graver/ Brian A. Hedegaard, Præstbrovej 176, 7950 Erslev.

Tlf. 97 74 16 95

kirketjener: Peter Madsen, Præstbrovej 325, Ø. Jølby, 7950 Erslev

Tlf. 97 74 13 36

Ansgarshjemmet: Ansgarparken, Ø. Jølby, 7950 Erslev

Tlf. 99 70 65 15

Gudstjenestetider

Søndag 9/9: kl. 10

Søndag 16/9: kl. 10

Søndag 23/9: kl. 10

Søndag 30/9: kl. 19.30 *Høstgudstjeneste, Tødsøkoret medvirker*

Søndag 7/10: kl. 10 *Efterårsmøde. Kirkebil*

Søndag 14/10: kl. 10

Søndag 21/10: kl. 10

Søndag 28/10: kl. 19.30

Søndag 4/11: kl. 10 *Alle Helgens Dag. Kirkebil*

Søndag 11/11: kl. 10

Søndag 18/11: kl. 10

Søndag 25/11: kl. 19.30 *Sidste søndag i kirkeåret*

Søndag 2/12: kl. 10 *1. søn. i Advent. Kirkebil*

**Gudstjeneste på
Ansgarshjemmet:**
2. tirsdag i hver måned kl. 14.

Kirkebil bestilles på
tlf. 97 72 47 11.
Kundenr. **7111** skal
oplyses.